

Umudun tükendiği noktada

İs rumuzlu okuyucumuz: “Umudum tükendi. Taşıyamayacağım. Dert ve sıkıntılarımızın hayır, rahmet ve tesellî yönü var mıdır? Varsa sıkıntılarla hayra nasıl ulaşılır?”

Biz mü’miniz; Allah’a inanıyoruz, güveniyoruz, itimad ediyoruz. İmânımız bize öyle bir ümit ve ricâ kapısı açıyor ki, aslında yüz bin dünya derdi de gelse yine hafif kalır, yine çekilir cinsten olur. Fakat biz şüphesiz, deritten ve belâdan Allah’a sığınıyoruz, sığınmalıyız. Çünkü Allah’a sığınmak da bir ibadettir.

Cenâb-ı Hak bütün canlıların, bütün hayvanâtın, bütün mahlûkatın, bütün kullarının yegâne umududur. Herkes, her derdinde, her kederinde, her ıztırabında yalnız Cenâb-ı Allah’a sığınır, yalnız Cenâb-ı Allah’tan ümit eder. Umutların tükendiği her noktada, Allah’ın rahmet ve umut kapısı hep açıktır. Emîn olmalıyız ki, Allah Kendisine ilticâ edenlere şefkatle ve merhametle yardım eder.

Her zaman ve her yerde, her darlıkta ve her olumsuzlukta mahlûkatının ve kullarının mutlak ümidi olan Cenâb-ı Hak, bütün kapıların kapandığı zamanlarda kullarına yeni kapılar açar, yeni çıkış yolları gösterir, ümitsizlere ümit olur. Mü’min, bütün kapılar yüzüne kapansa da, yalnız Allah’tan ummaya devam eder, Allah’tan umudunu hiçbir zaman kesmez.

Şu âyetlerdeki ümit bize yetmez mi?

* “De ki: ‘Rabbine kavuşmayı uman kimse, salih amel işlesin. Rabbine kullukta hiç şirk koşmasın.’” 1 * “Kararını verdiğin zaman da artık Allah’a dayanıp güven. Çünkü Allah, kendisine dayanıp güvenenleri sever. Allah size yardım ederse, artık size üstün gelecek hiç kimse yoktur. Eğer sizi bırakırsa, ondan sonra size kim yardım eder? O halde Mü’minler ancak Allah’a tevekkül etsinler.” 2

Acziyetini bilen bir kulun Allah’a tevekkül edeceğinden eşsiz bir tesellî bulacağını beyan eden Bedüzzaman, Fâtihâ Sûresi’ndeki “Nestâin” 3 kelimesinin tevekkül mânâsını ihtiva ettiğini, bu mukaddes kelimenin dertli kullara tesellî verdiğini ve Allah’ın recâ ve ümit kapısını her an açık tuttuğunu kaydeder. 4

Bedüzzaman Saîd Nursî’ye göre, celâlî ve cemâlî isimler vicdana tecellî edince ümit ve korku hâsıl olur. 5 Allah’ın emrine muhatap olan insanlar, korku ve ümit ortasında bulunmalıdırlar. Takvâyı umarak Rabbine ibâdet etmesi gereken insan, ibâdetini hiçbir şekilde yeterli saymamalı, ibâdetine itimat etmemeli, dâimâ ibâdetinin

artmasına çalışmalıdır. 6 Ümidin kaynağı hiç şüphesiz îmandır. İman, dünya ve âhireti nimetlerle süslenmiş iki sofraya olarak insanın önüne sürer. İmân nimetini bize ihsan eden Rabbimiz, ümit bakımından bize elbette kâfidir, yeterlidir. 7

Recânın ve umudun cemâlî bir tecellî olduğunu 8 kaydeden Üstad Bediüzzaman Hazretleri, Cenâb-ı Hak'ın, tesellî isteyen kullarının dâima refîki, en yakın arkadaşı ve en sadık dostu olduğunu, recâ ve umut makamı mâhiyetinde, şefkatini kullarından aslâ esirgemediğini 9 beyan eder.

Üstad Hazretlerine göre, mü'min için hiçbir zaman umutsuzluk ve yeis söz konusu değildir. 10 Ölüm bile mü'mini ye'se ve ümitsizliğe atamazken, mü'minin başka hangi sebeple ümitsizliğe düşmesi beklenebilir ki? Zira, ölüm yokluk ve umutsuzluk kapısı değildir. 11 Mü'min için ölüm mekân değiştirmekten ibârettir. Kabir ise, karanlıklı bir kuyu ağzı değil, nûrâniyetli âlemlerin kapısıdır. Dünyâ da bütün ihtişâmıyla, âhirete nisbeten bir zindan hükmündedir. Dünya zindanından Cennet bahçelerine çıkmak, dünya hayatının rahatsız edici dağdağlarından rahat âlemine ve ruhların uçtuğu meydana geçmek ve mahlûkâtın sıkıntılı gürültüsünden sıyrılıp Rahmân'ın huzuruna gitmek bin can ile arzû edilir bir seyahattir ve eşsiz bir saadettir. 12 Cenâb-ı Hak ölüm esnasında bu can ve ten mülkünü bizden, bizim için muhafaza etmek üzere alacak, fakat sonra tekrar geri iâde edecek ve fiyat olarak da—inşâallah—Cenneti ihsan edecektir. 13

Üstad Bediüzzaman'a göre, Cenâb-ı Hak bizi yoktan var etmiş, göz, kulak ve her türlü âzâmızı hiçten açmış, yaratmış, cismimize bir dil ve bir kalp takmış, bedenimize ve cihâzâtımıza, türlü türlü nimetlerini tartmak ve tanımak için sayılamayacak kadar hassas ölçücükler yerleştirmiş ve aynı zamanda isimlerinin çeşit çeşit hazinelerini anlamak için dil, kalp ve fitratımıza hadsiz duygular koymuştur. Rahmet, şefkat ve kudret sahibi Allah Teâlâ bütün maksatlarımız ve umutlarımız için bize yeterlidir. 14 O halde Allah'a dayanmalıyız, Allah'a sığınmalıyız, Allah'a duâ etmeliyiz. Dünyanın hangi sıkıntısı olursa olsun; bilmeliyiz ki, bir kapıyı kapayan Rabbimiz, bize sayısız kapı açmaya kâdirdir. Ve yine bilmeliyiz ki, sabrettiğimiz ve Allah'tan ümidimizi eksik etmediğimiz takdirde, her sıkıntının perde arkası mutlak hayırdır, mutlak sevaptır, Allah'ın rızâsıdır ve her sıkıntı aslında birer âhiret azığı teşkil etmektedir.

Dipnotlar:

- 1- Kehf Sûresi: 110. 2- Âl-i İmrân Sûresi: 159.
- 3- Fâtîha Sûresi: 5. 4- İşârâtü'l-İ'câz, s. 32.
- 5- İşârâtü'l-İ'câz, s. 66. 6- İşârâtü'l-İ'câz, s. 154.
- 7- Şuâlar, s. 85. 8- İşârâtü'l-İ'câz, s. 66.
- 9- İşârâtü'l-İ'câz, s. 32. 10- Sözler, s. 580.
- 11- Mektûbât, s. 13. 12- Sözler, s. 187.

13- Sözlür, s. 31. 14- Şuâlar, s. 84.